

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

§. XI. De Impedimento Affinitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

Et inter
quas perso-
nas inducat
impedimē-
tum diri-
mens ma-
trimonium?

tum dirimens matrimonium inter sequentes personas. I. Inter adoptantem & adoptatum, hujusque filios & filias. II. Inter adoptantem, & uxorem adoptati; & vicissim inter adoptatum, uxoremque adoptantis. III. Inter personam adoptatam ac prolem naturalem adoptantis, datur impedimentum dirimens matrimonium, quamdiu durat adoptatio: quod si cesseret adoptatio, etiam cessat impedimentum hoc inter personam adoptatam, ac prolem adoptantis. Sanchez lib. 7. de Matr. disp. 83. & alij; atque desumitur ex c. Ita diligere. 30. q. 1. cum concordantijs.

§. XI.

De Impedimento Affinitatis.

Affinitas,
quid?

116. **A**ffinitas bene definitur à Doctore Subtili in 4. dist. 41. q. 1m. quod sit vinculum quoddam personæ ad personam, ex copula carnali cum persona alteri consanguinea contractum. Porro antiquitus tria fuerunt genera Affinitatis, de quibus fit mentio in c. Non debet. de Consang. & affinit. atque amplius declarantur per Glossam, quæ habetur c. Primo gradu. 35. q. 5. in Arbore Affinitatis. §. Genus affinitatis, ubi ait: Si is, qui est mihi conjunctus in secundo gradu consanguinitatis, cognoscit mulierem, illa est mihi conjuncta in secundo gradu affinitatis, & primo genere: Si alius eam lem cognoscit, ille (juxta jura antiqua) attinet mihi secundo genere affinitatis, & secundo gradu: Si iste aliam adhuc mulierem cognoscit, illa attinet mihi tertio genere affinitatis, & secundo gradu. Quia tamen defacto videtur primum duntaxat genus Affinitatis (nam secundum, & tertium Affinitatis genus, ob magnas inde subortas difficultates, sublatum fuit in Concilio Generali, sive Lateranensi, celebrato sub Innocentio III. prout habetur cit. c. Non debet. de Consang. & affinit.) hinc impræsentiarum sermo erit de solo primo genere Affinitatis.

Hinc oria-
tur?

117. Porro hoc vinculum, ac Impedimentum Affinitatis, non solum confurgit ex actu matrimoniali perfecto & completo, per quam vir & femina fiunt una caro, sed etiam ex actu fornicationis perfecto; juxta illud D. Apostoli 1. Corinth. 6. *Annefcitis, quoniam qui adheret meretrici, unum corpus efficitur?* Quod ut melius intelligatur, fit

Et inter
quas perso-
nas?

118. CONCL. I. Affinitas oritur solum inter virum, & consanguineos mulieris à se carnaliter cognitæ; ac econtrà inter hanc

hanc mulierem, & consanguineos illius viri: nulla verò oritur affinitas inter consanguineos viri, & consanguineos mulieris. Ita communis; & habetur clarè c. Quod super his, de Consang. & affinit.

119. Unde sequitur, atque habetur cit. c. Quod super his. eod. Corollarium notabile.
 Quòd pater & filius ex una parte, possint contrahere matrimonium cum matre & filia ex altera parte: item possunt duo fratres contrahere cum duabus sororibus. Econtrà verò vir, mortuà suà conjugē, nullam potest ducere ex consanguineis suæ conjugis defunctæ intra gradus à Jure prohibitos: nam Impedimentum Affinitatis est perpetuum, nec tollitur per mortem conjugis.

120. CONCL. II. Gradus Affinitatis mensurantur juxta gradus Consanguinitatis, ita, ut quotò gradu consanguinitatis est quis conjunctus personæ carnaliter cognitæ, totò gradu affinitatis is sit conjunctus alteri personæ, quæ eam cognovit; & econversò. Ita communis. Hinc Petrus fit affinis omnibus consanguineis Annæ à se carnaliter cognitæ, & quidem in eodem gradu affinitatis, in quo consanguinei Annæ sunt huic consanguinitate juncti; & econtrà Anna fit affinis omnibus consanguineis Petri in eodem gradu affinitatis, in quo hi sunt Petro consanguinitate juncti. Unde facile hoc intelligi poterit ex Arbore consanguinitatis suprà appositâ, si ambæ personæ carnaliter cognitæ, ac proin factæ una caro, ponantur in cellula vacua, & postmodum una pars investiget consanguineos alterius partis una cum gradu consanguinitatis, & econtrà.

121. CONCL. III. Affinitas dirimit matrimonium, sive oriatur ex copula licita seu conjugali, sive ex illicita seu fornicaria: cum hoc tamen discrimine, quòd affinitas orta ex actu conjugali, seu licito, sit impedimentum matrimonij usque ad quartum gradum inclusivè; orta verò ex actu fornicario, seu illicito, defactò sit impedimentum dirimens matrimonij tantum usque ad secundum gradum affinitatis inclusivè. Ita communis. Et quidem prima pars habetur clarissimè c. Non debet. de Consang. & affinit. Altera verò pars, loquens de Impedimento affinitatis ex fornicatione contractæ, patet ex Concilio Trid. Sess. 24. de Reform. matr. c. 4. Verùm occasione horum,

122. Quæres, quo jure affinitas oriatur, & dirimat matrimonium? Ubi sciendum, quòd aliud sit, quærere, an affinitas oriatur Jure naturali, sive sit vinculum naturale; & aliud, an Jure naturæ dirimat matrimonium: nam etiam consanguinitas in secundo, vel ulterioribus gradibus, consurgit Jure naturæ, nec

Gradus Affinitatis mensurantur juxta gradus consanguinitatis, quomodo?

Affinitas, in quo gradu dirimat matrimonium?

Et quo jure?

nec tamen Jure naturæ dirimit matrimonium. Unde Infidelis validè contrahit matrimonium in secundo consanguinitatis gradu; sed si id iniret post susceptum Baptismum, invalidè contraheret, non obitante, quòd consanguinei jam ante conversionem ejus nati fuissent. Hoc prænotato,

Affinitas ex
copula con-
jugali, est
vinculum
naturale.
123. Resp. I. Affinitas ex copula conjugali, est vinculum naturale, atque oritur ex Jure naturæ, & non mero Jure Ecclesiastico. Ita Sanchez lib. 7. de Matrim. disp. 66. num. 4. & alij communiter. Probatum hoc ex illo Protoparèntis nostri, Genes. cap. 2. *Et erunt duo in carne una.* Atqui, ut infert S. Gregorius Papa, relatus c. Fraternitatis. 35. q. 10. *Si una caro sunt, quomodo potest aliquis eorum propinquus pertinere uni, nisi pertineat alteri? Hoc minime posse fieri credendum est.* Accedit sensus communis, & praxis omnium Nationum, quæ idcirco, ad indicandum istud naturale vinculum Affinitatis, utuntur proprijs nominibus, ut *Socer, Soorus, Gener, Nurus, Viricus, Noverca, Privignus, Privigna, &c.*

An in Linea
collaterali
Jure naturæ
dirimat ma-
trimonium?
124. Resp. II. Nullus gradus Affinitatis in Linea collaterali, Jure naturæ dirimit matrimonium; quamvis aliquam præferat indecentiam naturalem, nisi justâ causâ cohonestetur. Ita desumitur ex cap. ult. de Divortijs, ubi ex dispensatione Ecclesiæ permittitur, ut conversi ad Fidem Catholicam matrimonijs contractis cum relictis fratrum utantur. Accedit, quòd Jacob Patriarcha Sanctissimus duxerit Rachel, & Liam, sorores, Genes. 29. Et Lex Mosaica, Deuter. 27. jussit, ut frater duceret uxorem fratris sine liberis defuncti, ei que suscitaret semen. Atqui hæc omnia fieri nequirent, si affinitas in primo gradu Lineæ collateralis Jure naturæ dirimeret matrimonium; ergo non sic dirimit.

Vel saltem
in Linea re-
cta?
125. Resp. III. An Affinitas in Linea recta dirimat matrimonium Jure naturæ; variant Doctores. Et quidem Sanchez loc. cit. num. 7. cum multis alijs, negativè respondet. Verùm sententia affirmativa videtur tenenda: tum quia 1. Corinth. 5. Apostolus hoc, quòd uxorem patris sui aliquis habeat, appellat fornicationem, qualis nec inter Gentes auditur. Tum quia can. Si vir. 35. q. 3. ex S. Augustino refertur: *Si vir & uxor non jam duo, sed una caro sunt, non aliter est nurus reputanda, quam filia.*

Atqui inter filiam Jure naturæ irritum est matrimonium; ergo.

¶ (o) ¶

S. XII. De